

ወግዕን ጸወታን
ምስ ቀሺ ገብረ-አምላክ - ፲

ዝቐጸለ...

“እሞ ንሓዋሩኸ እንታይ ይመስለኩም? ታሪኽካ ዘይምፋላጥ እንታይ ሳዕቤን የምጽእ?”

“ወደይ፣ ንሰብ ካብ እንስሳ ዚፈልዮ ‘ታሪኽ ኣሎኒ’ ኢሉ መሰረቱ ኣጽኒዑ፣ ትውልዱ፣ ሓቀኛ ታሪኹ፣ ዛንታኡ ምፍላጡ፣ ርእሱ ኣቕኒዑ ምኻዱ እዩ እምበር፣ ካለእ ደኣኸ እንታይ መሰሉካ? ታሪኹ ዘይፈልጥ ሰብ መንነቱ እውን ኣይፈልጥን። ትውልዱን መንነቱን ዘይፈልጥ ወለዶ ድማ ንጥፍኣትን ንውርደትን እተዳለወ፣ ከም በጊዕ ናብ ዝጐተትዎ እናተጎተተ ከም ማል፣ ከም ከፍቲ፣ ናብ ማሕረዲ ዚኹብኩብ እንስሳ እዩ።

“እታ ሓቂ ዘይብላ ብሓሶት እተፋሕሰት ታሪኽ ውዒላ ሓዲራ ትቃላዕ እሞ ውርደት ደኣ ተምጽእ እምበር፣ ኣይተዋጽእን። ሕዝቢ እስራኤል እንሆ ንርእዮምዶ ኣየሎናን! ኣይ ሳላ ታሪኽም ሓልዮም ዝክበሩ እንድዩ ግዲ ሎሚ ብድሕሪ ኸንደይ ዘበናት ዓድና ኢሎም፣ ንሃገሮም ተመሊሶም፣ መንግሥቲ ኣቕሩሞም፣ ብርቱዓት ሕዝቢ ኸይኖም ዘለው! ታሪኽ ኣሎና ኢሎም ኣጽኒዖም ዝሓዘዎ እምነት እንተ ዘይህልዎም ነይሩስ ኣብዙይ ምበጽሑዶ ይመስለካ? ፈጺሞም ኣይምበጽሑን።

“ካብተን ንሰብን ንእንስሳን ዚፈልዮኦም ነገራት ኣውራ ድማ ታሪኽ እዩ። ከፍቲዶ ታሪኽን ይፈልግ? ኣቦይ፣ ኣደይ ኪብላ፣ ደቂ ሓወቦይ፣ ደቂ ኣኮይ፣ ደቂ ሓትኖይ እናበላ ኸዛመዓ ርኢና ኣይንፈልጥን። ሓው፣ ሓብቲ ብዘይብሉ፣ እቲ ሓደ ምስ እታ ሓንቲ ሰቕ ኢሎም ኪሳረሩን፣ ኪፋረዩን ኢና እንርእዮም እምበር ነውሪ ኣይፈልጡን።

“እቲ ታሪኹ ዘይፈልጥ ድማ ዳርጋ እንስሳ እዩ፣ ነውሪ ኾነ ዘጥዕመሉን ዘኸፍኣሉን ኣይፈልጥን፣ ከመይ እንተ በልካ መንነት የብሉን። ካበይ ከም ዝመጸ ስለ ዘይፈልጥ፣ ናበይ ከም ዚኸይድውን ኣይፈልጥን። ‘ናበይ ትኸይድ ኣሎኻ?’ እንተ በልካዮ እውን ዚረብሕ መልሲ ኣይህበካን። ዕላማ የብሉን። ብግምት፣ ብሃሰሰሰ፣ ብፈንጠርጠር እዩ ናብርኡ። ምስ እቲ ታሪኹ ዚፈልጥ፣ ድምብርጽ ዘይብል ሕዝቢ ድማ ደፊሩ፣ ርእሱ ኣቕኒዑ፣ ልቡ መሊኡ ኪቐውም ኣይኸእልን። እታ ኹርዓቱ ብላዕለ-ላዕለ፣ ከም ነጻላ መሸፈኒት ጥራይ እያ እምበር ኣብታ ውሽጢ ልቡስ ድንገጽን ፈራሕን እዩ። ስለዚ ከም ትኪ በኒኑ፣ ከም ሓመድ ዶሮና ተብቲኑ፣ መጻወቲ ኻልኣት ኮይኑ፣ ብባርነትን ብድኸነትን እዩ ኸንቱ ጠፊኡ ዚተርፍ። እወ! ወደየ፣ ታሪኹን መንነቱን ዘይፈልጥ ሰብ ኣዝዩ ዜሕዝን እዩ። ኻብኡ የድሕነና!”

“ኣቦይ ቀሺ፣ ካብ ኢትዮጵያ ንኪፍለዩ ዚጽዕሩ ኤርትራውያን ኣለው። ብዛዕባ ኣቦይ ወልደአብ ወ/ማርያም እውን ንሰምዕ፣ እሞ ብዛዕባኡምከ እንታይ ትብሉ?”

“ወደይ ናይ ፖለቲካ ነገር ምዝራብ ኣሸጋጋር እዩ፣ እንካብ ምዝራቡስ ዘይምዝራቡውን ኣዝዩ ይሓይሽ። ብዝኾነ ኾይኑ፣ እንግሊዝ ምስ ወጹ ኤርትራን ኢትዮጵያን ብሓድነት ዝሓበራሉ እኮ ነዊሕ ኣይኮነን፣ ትማሊ፣ ትማሊ እንድዩ። ብቐድሚኡ በበይንተንዶ ኣይነበራን? ንፊሌ ዚብሃል ብመሰረቱ ዜሕዝን ኩነታት ኮይኑ ደኣ ይረኣየኒ። ኣነ ኣብ ባእሲ ቤተሰብ ንሽምግልና ኸጽዋዕ ኸለኹ፣ ሓዳር ንኸይፈርስ፣ “ሕደጉ፣ ተዓረቐ፣ ይቕረ-ይቕረ ተበሃሃሉ!” ኢላ ደኣ እመክር እምበር፣ ተፋትሑ ኢልካዶ ይምክር እዩ? ነውሪ! ካብ ፍትሕኸ እንታይ ረብሓ ይርከብ? ቤት ይዓኑ፣ ቆልዑ በረኻ ይኣትው።

ምንም ጥቅሚ የብሉን። አብ ሓደ ሃገር ፍትሒ ኸህሉ ምጽዓር ደአ ይግባእ እምበር፣ ፍትሕን ምፍልላይንስ ከቶ ጽቡቕ አይመስለንን። ካብ ምፍልላይ እንታይ ረብሓ እሞ ኸርከብ ኢልካ ኢኻ? ምናልባት ንገለ ቐሩባት ሰብ-ስልጣን ደአ ይጠቕሞም ይኸውን እምበር፣ ንብዘሎ ሕዝቢስ ዚጠቕም ነገር እዩ ኢልካ ምሕሳብ አሸጋሪ እዩ።”

“አብቲ ሃገር ፍትሒ ኸህሉ ምጽዓር’ ኸትብሉ ኸለኹምከ እንታይ ማለትኩም እዩ?”

“ፍትሒ ማለት አብ ትንቢት ኤርምያስ፣ አብ ምዕራፍ 22 ቁጽሪ 3 እንደ ተመልከቶ፤ “...ፍርድን ፍትሕን ክትገብር፣ ነቲ ጥቕዕ ካብ ኢድ ገፋዒ ኸተናግር፣ ንስደተኛን፣ ንዘኸታምን፣ ንመበለትን ከይብደሉ፣ ደም ንጹሕ ሰብ አብ ሃገርካ ኸይፈስስ...” እዩ ዚብል። ፍትሒ ማለት ንሱ እዩ እምበር ገዛኢ ሃገር ወዲ ዓድኻ ኾነ ወጻእተኛ፣ ግፍዒ ካብ ዝመጸ እንተ መጸ እንታይ ፍልልዩ? አብ ሓደ ሃገር ገፋዒ ንና ኾነ ወዲ ሓወብ፣ ገፋዒ አይ ገፋዒ እንድዩ? እታ ዓገብ ካብ ዝመጸት ትምጻእ ዓገብ እያ። ፍትሒ ድማ ድኻ ተበዲለ ኢሉ ኸጠርዕ ኸሎ ከምቲ ናይ ጥንቲ ‘ሕጊ እንዳባ’ ዝበልጥዮ፣ ጽፋይን ጽፋፍን ዝኾነ ሓድሽ ሕግታት ተሓጊጉ ብዳኛታት ዚፍረድ፣ ዕርቂ እንተ ኾነ እውን ብሸማግለታት ሃገር ተሸምጊሉ ዚዕረቕን ዚውዳእን ማለት እዩ ፍትሒ ዝብሃል።

“አብ ኩሉ ዓለም ድማ ብርታዕን ሓይልን ካብ ሰነያ፣ ካብ ሕብረት፣ ካብ ብዝሒ ሕዝቢ ደአ ይመጽእ እምበር ንበይንኻ ተፈሊኻ ብርታዕ አይርከብን። ሓንቲ ሃገር ድማ ንበይና ተፈልያ ንድኸነትን ንድኻምን ደአ እምበር ምዕባለን ሃብትን ክትረክብ እያ ኢልካ ምሕሳብ አዝዩ አሸጋሪ እዩ። ሓይልን ሃብትን እተብሃለ አብ ዓለም ዘሎ ኹሉ ካብ ሕብረትን፣ ካብ ሓድነት እዩ ዚመጽእ።”

ይቕጽል...